

LIETUVOS RESPUBLIKOS VETERINARIJOS ĮSTATYMO NR. I-2110 2, 6, 7, 14, 15, 16
IR 19 STRAIPSNIŲ, ANTROJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 21 STRAIPSNIU IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

20 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Gyvūno ženklėjimas** – gyvūno žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

2. **Gyvūnų laikymo vieta** – pastatas arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

3. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginė zona** (toliau – apsauginė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos židinį, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš šios teritorijos.

4. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos buferinė zona** (toliau – ligos buferinė zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija, kuri yra aplink tos ligos židinį, apsauginę ir priežiūros zonas, arba teritorija, kurioje nustatyta laukinių gyvūnų užkrečiamosios ligos atvejų, bet tos ligos sukėlėjų ūkinių gyvūnų laikymo vietose dar nenustatyta, kurioms taikomos gyvūnų užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios plisti ligos sukėlėjams.

5. **Gyvūnų užkrečiamosios ligos priežiūros zona** (toliau – priežiūros zona) – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos oficialiai kontroliuojama gyvūnų užkrečiamosios ligos grėsmės teritorija aplink gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginę zoną, kurioje taikomos užkrečiamosios ligos kontrolės priemonės, neleidžiančios ligos sukėlėjams plisti iš gyvūnų užkrečiamosios ligos apsauginės zonos.

6. **Išlauka** – laikotarpis nuo paskutinio veterinarinio vaisto naudojimo gyvūnams nurodytomis sąlygomis iki maisto iš tokių gyvūnų gavimo, būtinas apsaugoti visuomenės sveikatą ir užtikrinti, kad tokiam maiste esantys veikliųjų ir pagalbinių medžiagų liekanų kiekiai neviršija nustatytos didžiausios veterinarinio vaisto medžiagų liekanų koncentracijos.

7. **Privati veterinarijos praktika** – veterinarijos gydytojo veikla, apimanti gyvūnų sveikatos priežiūrą (anamnezės surinkimą, gyvūno sveikatos būklės vertinimą, ligų diagnozavimą, profilaktiką ir gydymą), gyvūno gaišimo priežasčių nustatymą ir kitas teisės aktais pavestas funkcijas.

8. **Privatus veterinarijos gydytojas** – pagal veterinarijos veiklą reglamentuojančius teisės aktus privačia veterinarijos praktika užsiimantis veterinarijos gydytojas.

9. **Ūkinių gyvūnų apskaita** – ūkinių gyvūnų apskaitos žurnaluose arba kompiuterinėje laikmenoje daromi įrašai apie laikymo vietoje esančius ūkinius gyvūnus, jų perkėlimą ir kaitą.

10. **Valstybinė veterinarinė priežiūra** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veikla, apimanti metodinės pagalbos valstybinės veterinarinės kontrolės subjektams teikimą, prižiūrėjimą, kaip šie subjektai laikosi veterinarijos sritį reglamentuojančiuose teisės aktuose, įskaitant Reglamentą (ES) 2017/625, nustatytų reikalavimų, kontroliavimą, ar tinkamai tuos reikalavimus vykdo, ir kitų priemonių, užtikrinančių tinkamą veterinarijos sritį reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų laikymąsi, įgyvendinimą.

11. **Valstybinės veterinarinės kontrolės subjektas** (toliau – veterinarinės kontrolės subjektas) – fizinis ar juridinis asmuo, kita organizacija ar jos filialas (-ai), tvarkantys gyvūninius produktus, pašarus ir jų priedus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos

produktus, naudojantys veterinarinius vaistus ir veterinarines priemones, laikantys, naudojantys, vežantys gyvūnus ar jais prekiaujantys arba vykdantys kitą veterinarijos reikalavimus reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytą veiklą, kurią pagal kompetenciją kontroliuoja Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba.

12. **Veterinarija** – mokslo ir praktinės veiklos sritis, apimanti gyvūnų priežiūrą, gerovę ir apsaugą, jų ligų diagnostiką, gydymą ir prevenciją, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų ir veterinarinių priemonių, pašarų ir jų priedų tvarkymą ir valstybinę veterinarinę priežiūrą, teritorijos apsaugą nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir šių ligų kontrolę.

13. **Veterinarijos gydytojas rezidentas** – veterinarijos gydytojas, studijuojantis pagal veterinarinės medicinos studijų krypties rezidentūros studijų programą.

14. **Veterinarijos praktikos licencija** – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad veterinarijos gydytojas turi teisę verstis privačia veterinarijos praktika.

15. **Veterinarinės medicinos rezidentūra** – universitetinės veterinarinės medicinos studijų krypties studijos, skirtos asmenims, turintiems veterinarinės medicinos magistro kvalifikacinį laipsnį (arba jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją) ir siekiantiems įgyti veterinarinės medicinos praktikos specializaciją.

16. **Veterinarinės medicinos rezidentūros bazė** – universitetas, vykdamas veterinarinės medicinos rezidentūrą, ir (ar) kitas žemės ūkio ministro nustatyta tvarka universiteto įvertintas ir parinktas juridinis asmuo, kita organizacija, juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys (filialas, atstovybė) veterinarinės medicinos rezidentūros studijų programos praktinei daliai vykdyti.

17. **Veterinarinės priemonės** – veterinariniai biocidiniai produktai, veterinarinėje medicinoje naudojami įrankiai, medžiagos.

18. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos farmacijos įstatyme, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos maisto įstatyme, Lietuvos Respublikos pašarų įstatyme ir reglamente (ES) 2017/625.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 4 straipsnį.

3 straipsnis. Antrojo skirsnio pavadinimo pakeitimas

Pakeisti antrojo skirsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„ANTRASIS SKIRSNIS

VETERINARIJOS VALSTYBINIS REGLAMENTAVIMAS“

4 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 6 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba:

1) tvirtina gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinės stebėsenos ir (ar) kontrolės programas ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų valstybinę stebėseną ir kontrolę;

2) atlieka valstybinę veterinarinę priežiūrą;

3) kontroliuoja, kaip laikomasi gyvūnų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, gyvūninių produktų, genetinės medžiagos produktų, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių, pašarų ir pašarų priedų įvežimo į Sąjungą, įskaitant tranzito, ir eksporto reikalavimų;

4) ima mėginius ir atlieka gyvūnų užkrečiamųjų ligų laboratorinius tyrimus, gyvūnų susirgimų įvairiomis ligomis diagnostinius tyrimus, mokslinį rizikos, susijusios su gyvūnų sveikata, gerove, pašarais, pašarų priedais, veterinariniais vaistais, veterinarinėmis priemonėmis, šalutiniais gyvūniniais produktais ir jų gaminiais, gyvūniniais produktais, genetinės medžiagos produktais, vertinimą;

5) atlieka maistinių gyvūnų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių užterštumo kenksmingosiomis medžiagomis, įskaitant pesticidus ir kitus teršalus, veterinarinių vaistų

liekanomis, mikroorganizmais valstybinę stebėseną, imdama ir tirdama mėginius;

6) siekdama saugoti, kad į Lietuvos Respublikos teritoriją nepatektų gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, organizuoja gyvūnų apsaugą nuo užkrečiamųjų ligų, o joms atsiradus – tokių ligų protrūkių likvidavimą, kontroliuoja, kad eksportuojami gyvūnai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, gyvūniniai produktai, genetinės medžiagos produktai atitiktų Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir importuojančios trečiosios šalies reikalavimus;

7) nustato atskirų rūšių gyvūnų sveikatos, Lietuvos Respublikos teritorijos apsaugos nuo gyvūnų užkrečiamųjų ligų, šių ligų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo reikalavimus, veterinarinių receptų ir veterinarinių vaistų paraiškų rašymo taisykles, veterinarinės kontrolės subjektų registravimo, tvirtinimo tvarką;

8) kontroliuoja gyvūnų sveikatos reikalavimų laikymąsi, veterinarinių vaistų, veterinarinių priemonių naudojimą, pašarų ir pašarų priedų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų, gyvūninių produktų gamybą (gavybą), tiekimą rinkai ir naudojimą;

9) tvirtina privalomuosius biologinio saugumo priemonių reikalavimus atskirų rūšių ūkinių gyvūnų laikymo vietose;

10) kartu su kitomis valstybės institucijomis ir įstaigomis vykdo apsaugos nuo bendrų žmonėms ir gyvūnams užkrečiamųjų ligų, taip pat kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų likvidavimo, profilaktikos ar apsaugos priemones;

11) išduoda veterinarijos praktikos licencijas, veterinarinių biocidinių produktų autorizavimo liudijimus, teisės aktų nustatyta tvarka tvirtina, registruoja veterinarinės kontrolės subjektus, jų veiklos vietas;

12) prižiūri ūkinių gyvūnų laikymo vietų registravimą ir jose laikomų ūkinių gyvūnų ženklinimą ir apskaitą, tikrina ženklinimo ir registravimo reikalavimų laikymąsi;

13) pagal kompetenciją palaiko ryšius su užsienio valstybių atitinkamomis institucijomis ir tarptautinėmis organizacijomis, keičiasi informacija, atstovauja Lietuvos Respublikai užsienio valstybėse ar tarptautinėse organizacijose veterinarijos klausimais;

14) atlieka kitas įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas.“

5 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teisės, leidimų patekti į veterinarinės kontrolės subjekto teritoriją ir patalpas išdavimas

1. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai pagal savo kompetenciją turi teisę:

1) duoti privalomus nurodymus veterinarinės kontrolės subjektams, kurie verčiasi gyvūnų laikymu, naudojimu, prekyba ar transportavimu, pašarų ir pašarų priedų, įskaitant pirminę pašarų gamybą, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų gamybą (gavybą), perdirbimu, sandėliavimu, transportavimu, ar prekyba ar veterinarine farmacija, vykdyti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir kitų teisės aktų reikalavimus, kad neplistų gyvūnų užkrečiamosios ligos, gaminami, tiekiami rinkai ir naudojami pašarai, pašarų priedai, gyvūniniai produktai, šalutiniai gyvūniniai produktai ir jų gaminiai, genetinės medžiagos produktai, veterinariniai vaistai būtų tinkami naudoti (vartoti), nesukeltų neigiamo poveikio žmonių ir gyvūnų sveikatai;

2) tikrinti veterinarinės kontrolės subjektų veiklą, gauti informaciją, būtiną epizootinei būklei nustatyti, gyvūnų ligų priežastims išaiškinti, veterinarinei kontrolei atlikti,

3) vykdydami valstybinę veterinarinę priežiūrą patekti į veterinarinės kontrolės subjektų teritoriją, patalpas, transporto priemones. Veterinarinės kontrolės subjektui trukdant, kad jo veikla būtų tikrinama, įskaitant ir vengimą, kad toks tikrinimas būtų atliekamas, dalyvaujant policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, su teismo leidimu, išduotu vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi, patekti į veterinarinės kontrolės subjekto teritoriją ir patalpas ir atlikti tikrinimus, gauti ar paaimti visą su tikrinimu susijusią informaciją ir įrodymus;

4) reikalauti, kad tikrinami veterinarinės kontrolės subjektai ar jų įgalioti asmenys duotų paaiškinimus vietoje ar atvyktų duoti paaiškinimų į tyrimą atliekančio pareigūno tarnybines patalpas;

5) nustačius užkrečiamąją ar įtarus labai pavojingą gyvūnų ligą, vadovaudamiesi šio įstatymo 15 straipsniu, duoti privalomus nurodymus fiziniams ar juridiniams asmenims dėl gyvūnų skerdimo ar nužudymo ir sunaikinimo, teritorijos ar patalpų kenksmingumo pašalinimo, pašarų ar pašarų priedų, gyvūninių produktų, šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių, genetinės medžiagos produktų kenksmingumo pašalinimo, perdirbimo arba sunaikinimo;

6) vykdydami jiems pavestas funkcijas, pasitelkti kitų valstybės ir savivaldybės institucijų ir įstaigų pareigūnų pagalbą;

7) nepažeisdami teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų tvarkymą ir fizinių asmenų privataus gyvenimo neliečiamumą, fotografuoti, daryti garso ir vaizdo įrašus, imti dokumentus ar daryti jų kopijas, reikalingus jiems pavestoms funkcijoms įgyvendinti;

8) įstatymų nustatyta tvarka taikyti poveikio priemonės, įskaitant nustatytas Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsnio 2 dalyje, asmenims už šio įstatymo, kitų įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių veterinarijos reikalavimus, taip pat už Vyriausybės ir savivaldybių institucijų sprendimų gyvūnų užkrečiamųjų ligų protrūkių likvidavimo klausimais pažeidimus;

9) turėti kitų įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų teisių.

2. Prašymas išduoti leidimą patekti į veterinarinės kontrolės subjekto teritoriją, patalpas, transporto priemones ir atlikti tikrinimus, gauti ar paimti visą su tikrinimu susijusią informaciją ir įrodymus pateikiamas Regionų ar Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Regionų ar Vilniaus apygardos administracinis teismas išnagrinėja prašymą ir priima motyvuotą nutartį prašymą patenkinti arba atmesti ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nesutinka su Regionų ar Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 darbo dienas apskūsti teismo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Regionų ar Vilniaus apygardos administracinio teismo nutarties ne vėliau kaip per 7 darbo dienas. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos įgaliotas pareigūnas ir (arba) Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos atstovas turi teisę dalyvauti, kai nagrinėjamas skundas. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo priimta nutartis yra galutinė ir neskundžiama. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl leidimo atlikti atitinkamus veiksmus išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

3. Neatidėliotinais atvejais, esant pagrįstam įtarimui, kad pažeidžiami veterinarijos sritį reglamentuojantys teisės aktai ir dėl tokio pažeidimo gresia pavojus aplinkai, gyvūnų, žmonių sveikatai ar gyvybei, o veterinarinės kontrolės subjektas trukdo, kad jo veikla būtų tikrinama, įskaitant ir vengimą, kad toks tikrinimas būtų atliekamas, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai, dalyvaujant policijos pareigūnui, turi teisę patekti į veterinarinės kontrolės subjekto teritoriją, patalpas, transporto priemones, atlikti tikrinimus, gauti ar paimti visą su tikrinimu susijusią informaciją ir įrodymus vadovaudamiesi Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus sprendimu. Pastaruoju atveju prašymas pateikiamas teismui šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ne vėliau kaip per 2 darbo dienas po tokio sprendimo priėmimo. Teismas šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priima nutartį patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą arba atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą. Jeigu teismas atsisako patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi teisę apskūsti teismo nutartį šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Įsiteisėjus teismo nutarčiai, kuria atsisakoma patvirtinti taikytų veiksmų teisėtumą, jie nutraukiami, o jų metu paimti daiktai, kiti įrodymai grąžinami, o gauta informacija nedelsiant sunaikinama.“

6 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 14 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Veterinarinės kontrolės subjektai užtikrina, kad laiku būtų imamasi veterinarinės higienos ir ūkinių priemonių sustabdyti gyvūnų užkrečiamųjų ligų plitimą ir likviduoti jų židinius. Veterinarinės kontrolės subjektai Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnams pareikalavus privalo leisti tikrinti laikomus, vežamus, parduodamus ar kitais būdais disponuojamus gyvūnus, laikymo įrangą, tvarkomus (naudojamus, gaminamus, perdirbamus, laikomus, vežamus, tiekiamus rinkai) gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės

medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones, patalpas, teritoriją, įrangą, transporto priemones, susijusius dokumentus ir informacines sistemas, taip pat leisti atlikti šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 7 punkte nustatytus veiksmus.“

2. Pakeisti 14 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Įvežti į Lietuvos Respubliką gyvūnus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones galima tik teisės aktuose nustatyta tvarka.“

3. Pakeisti 14 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Prekiauti gyvūnais, gyvūniniais produktais, šalutiniais gyvūninių produktais ir jų gaminiais, genetinės medžiagos produktais, veterinariniais vaistais, veterinarinėmis priemonėmis, pašarais ir jų priedais gali fiziniai ar juridiniai asmenys Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Europos Sąjungos ar kituose teisės aktuose nustatyta tvarka. Veterinarinės kontrolės subjektams draudžiama užsiimti nesąžininga ar klaidinančia veikla, dėl kurios vykdymo taikoma įstatymuose numatyta atsakomybė“

4. Pakeisti 14 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Vežti gyvūnus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus ir pašarų priedus, veterinarinius vaistus galima tik tam skirtu transportu, užtikrinančiu tinkamas vežimo sąlygas ir atitinkančiu teisės aktuose nustatytus reikalavimus.“

7 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 15 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Gavęs pranešimą apie įtarimą, kad gyvūnas serga užkrečiamąja liga, ir įvertinęs riziką dėl gyvūnų užkrečiamosios ligos pavojaus, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnas vyksta į gyvūnų laikymo vietą, tikslina diagnozę, ima mėginius ir siunčia juos laboratoriniams tyrimams, imasi priemonių, kad būtų išvengta gyvūnų užkrečiamosios ligos plitimo, įskaitant draudimą išvežti gyvūnus, gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius, genetinės medžiagos produktus, pašarus, pašarų priedus, veterinarinius vaistus, veterinarines priemones iš įtariamo židinio ir židinyje esantiems žmonėms išvykti už židinio teritorijos.“

2. Pripažinti netekusia galios 15 straipsnio 4 dalį.

3. Pakeisti 15 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymų, duodamų pagal šio straipsnio 3 dalį, - privalo laikytis visi apsaugos, priežiūros, ligos buferinės zonos teritorijose esantys fiziniai ir juridiniai asmenys, valstybės ir savivaldybės institucijos ir įstaigos.“

4. Pakeisti 15 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pareigūnai gali įpareigoti veterinarinės kontrolės subjektus paskersti gyvūnus ar perdirbti gyvūninius produktus, šalutinius gyvūninius produktus, pašarus laikantis veterinarijos reikalavimų, kai tai būtina gyvūnų užkrečiamosios ligos prevencijai ar tokios ligos židiniui likviduoti. Gyvūnų savininkams patirti nuostoliai kompensuojami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir nustatyta tvarka iš biudžeto lėšų.“

8 straipsnis. 16 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 16 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Lietuvos Respublikoje privalomas galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietų registravimas, laikomų galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų ženklavimas ir registravimas. Kitų ūkinių gyvūnų laikymo vietų ir jose laikomų ūkinių gyvūnų registravimas privalomas, jeigu dėl šių ūkinių gyvūnų jų laikytojai siekia valstybės paramos. Iš vienos galvijų, kiaulių, avių, ožkų, arklinių šeimos gyvūnų laikymo vietos perkelti į kitą galima tik paženklintus ir registruotus galvijus, kiaules, avis, ožkas, arklinių šeimos gyvūnus.“

2. Pakeisti 16 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų ūkinių gyvūnų laikytojai gyvūnų perkėlimo ir kaitos duomenis teikia Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.“

9 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„19 straipsnis. Valstybinės veterinarinės priežiūros teisiniai pagrindai

1. Valstybinė veterinarinė priežiūra atliekama vadovaujantis Reglamento (ES) 2017/625 ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatomis, kiek jos neprieštarauja Reglamentui (ES) 2017/625.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užtikrina asmenų, kurie pranešė apie šio įstatymo ir kitų veterinarijos reikalavimus reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, duomenų apsaugą ir garantuoja anonimiškumą, išskyrus tuos atvejus, kai šią informaciją pagal įstatymus būtina atskleisti teisės saugos ar kitoms valstybės institucijoms.“

10 straipsnis. Įstatymo papildymas 21 straipsniu

Papildyti įstatymą 21 straipsniu ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Komercinių paslapčių apsauga

1. Veterinarinės kontrolės subjektai ar kiti asmenys, teikdami dokumentus ar kitą informaciją Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba nedelsdami, kai tik sužino, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi dokumentų ar kitos informacijos, sudarančios jų komercinę paslaptį, gali pateikti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai prašymą dėl jų komercinių paslapčių apsaugos. Šiame prašyme turi būti aiškiai ir motyvuotai nurodyta, kurią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turėtų laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercine paslaptimi.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ar jos įgalioti pareigūnai, ne vėliau nei priimamas nutarimas ar kitoks galutinis sprendimas dėl nagrinėjamo klausimo, priima sprendimą dėl prašymo tenkinimo ar atsisakymo jį tenkinti ir praneša veterinarinės kontrolės subjektui ar kitam asmeniui, jeigu priimamas sprendimas prašyme nurodytos informacijos nelaikyti komercine paslaptimi. Prašymas dėl komercinių paslapčių apsaugos netenkinamas, jeigu jame nurodyta informacija nelaikoma komercine paslaptimi pagal įstatymus. Šio prašymo nagrinėjimo metu veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens prašyme nurodyta informacija laikoma komercinę paslaptį sudarančia informacija.

3. Jeigu veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo pateikia prašymą dėl komercinių paslapčių apsaugos, bet nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti veterinarinės kontrolės subjekto ar kito asmens komercine paslaptimi, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba per 3 darbo dienas pareikalauja, kad prašymą pateikęs veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą ne trumpesnę kaip 3 darbo dienų terminą nurodytą šią informaciją. Veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo, kurio komercinę paslaptį sudarančią informaciją turi Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, gali būti įpareigotas per Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą terminą pateikti dokumento ar kitos informacijos išrašą be komercinę paslaptį sudarančios informacijos ir siekiamos apsaugoti informacijos aprašymą. Jeigu per nustatytą terminą veterinarinės kontrolės subjektas ar kitas asmuo nenurodo, kurią konkrečią informaciją Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba turi laikyti komercine paslaptimi, nepateikia dokumento ar kitos informacijos išrašo be komercinę paslaptį sudarančios informacijos bei siekiamos apsaugoti informacijos aprašymo, laikoma, kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos turima informacija nėra komercinę paslaptį sudaranti informacija.

4. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, sprendama klausimą, ar informaciją laikyti veterinarinės kontrolės subjektų ar kitų asmenų komercine paslaptimi, atsižvelgia į galimą riziką žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai ar aplinkai ir tokios rizikos pobūdį, rimtumą ir mastą.

5. Šio straipsnio nuostatos dėl komercinių paslapčių apsaugos taikomos ir pagal Reglamento (ES) 2017/625 37 straipsnį paskirtoms oficialiosioms laboratorijoms.“

11 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
veterinarijos įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta agonistus ir dėl direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 19 tomas, p. 64) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/97/EB (OL 2008 L 318, p. 9).

2. 1998 m. vasario 27 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 494/98, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97 įgyvendinimo taisykles dėl minimalių administracinių sankcijų, taikomų įgyvendinant galvijų ženklavimo ir registravimo tvarką (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 46 tomas, p. 12), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1053/2010 (OL 2010 L 303, p. 1).

3. 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 27 tomas, p. 3) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 596/2009 (OL 2009 L 188, p. 14).

4. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 6 tomas, p. 463), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/1243 (OL 2019 L 198, p. 241).

5. 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2002/99/EB, nustatanti gyvūnų sveikatos taisykles, reglamentuojančias žmonėms skirtų gyvūninės kilmės produktų gamybą, perdirbimą, paskirstymą ir importą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 38 tomas, p. 124), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/20/ES (OL 2013 L 158, p. 234).

6. 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL 2017 L 95, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. kovo 12 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2019/1012 (OL 2019 L 165, p. 4).“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Žemės ūkio ministro
Andrius Palionis
2020-01-07

Žemės ūkio ministerijos
Teisėkūros ir įstovavimo
skyriaus vedėjas
Andrius Burlėga
2020-01-07

Violeta Leščinskienė
2020-01-07